

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opolne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1-50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v „Goriški Tiskarni“ Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadej. — Urednik sprejema stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnštvu.

Neplačanih pismen ne sprejema ne uredništvo ne upravnništvo.

Oglasi in poslanice

se računajo po peti vrstici, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje žrke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Goricea.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vseletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. peti vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

—>>> Bog in narod! <<<<

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Krmpotic) tiska in zal.

V Gorici, dne 6. junija 1898.

Državni zbor deluje, to se pravi: poslanci govore, nemški obstrukcionisti stavljajo dolge interpelacije radi graških dogodov, radi razpusta občinskega sveta, radi imenovanja Gleispacha predsednikom višjega deželnega sodišča, radi degradovanja rezervnih časnikov, radi bosenskih vojakov ter radi konfiskovanja „Grazer Tagblatta“, ki je ostro napal vlado zbog Gleispacha, katerega imenuje Wolf „državnega ludodelca“, ker je podpisal jezikovne naredbe. Vsi govori obstrukcionistov so naperjeni naravnost proti vladi, iz vseh pa veje duhi, ki priča, da ne bo miru, da ta državni zbor ne doseže ničesar, kar bi obstoječe razmere ozdravilo ter spravilo državno zbornico do rednega delovanja. Desnica, posebno slovanski poslanci so vedno pripravljene — kakor že znano — poslovali v redu, da se rešijo vse one reči, ki spadajo v nalogo državnega zbora, in tudi na levici bi bilo še nekaj dobre volje. Toda sram jih je, spremeniti taktiko, in boje se Wolfa in volilcev, katere so sami nahujkali. Seme, katero je sejal Wolf med nemškim narodom, gre v cvetje, za njim stoji velika večina nemškega naroda, v imenu katerega vpijejo v državnem zboru Wolfovi privrženci, da se godé nečuvne krivice Nemcem, v prvi vrsti radi jezikovnih naredb, katere treba takoj preklicati. Nekateri nemški poslanci so še vedno, čeprav že omahujejo, kolikor toliko za to, da se pri gospodarskih vprašanjih opusti obstrukcija, ali vodstvo nemških strank je v radikalnih rokah, vsled česar se Nemci najbrž vkupno uprú vsakemu rednemu postopanju v državni zbornici. Zato je malo upanja, da bi se reči obrnile na bolje. Govori se, da v 14 dneh pojde državni zbor zopet na počitnice, da potem bo vladal zopet oni znani § 14. in da morda meseca septembra poskusi vlada zopet brez nade na uspeh, kako bi napravila red v zbornici. Toda to se jej gotovo ne posreči. Nemci so oni, ki so onemogočili redno delovanje v zbornici, ker zahtevajo ven in ven odpravo jezikovnih naredb najprvo, predno so pripravljene govoriti o kakih važnejših rečeh, ki bi zadevale skupno celo državo. Nemski radikali ne odnehajo in današnji dan vemo, kako mnogo državi in dinastiji najnevarnejših življev se nahaja baš med

Nemci, ki se rogajo celo cesarjevi petdesetletnici.

Takih prizorov v državnem zboru, kakršni so bili lani v „letu parlamentarnih skandalov“, menda ne bo več, toda tudi ob sedanjem zasedanju mora biti naša državna zbornica le v posmeh drugim velevladim. Kaj takega se godi v Avstriji in sicer v jubilejnem letu, ko bi imel vladati mir ter najlepše sporazumljenje med narodi. In zakaj? Samo radi tega, ker se Nemci boje, izgubiti svojo prevlado, da bi njihov jezik ne imel več onih predpravice pred drugimi jeziki, katere je imel doslej, in s katerimi zatirajo, kjer koli morejo, slovanske narode. Čehom ne privoščejo ravnopravnosti. Jezikovne naredbe so jim trn v peti, in ker se té ne dajo kar tako čez noč odpraviti, uporabljajo se vsako drugo priliko v svoje namene, da vpijejo in kričijo ter odpovedujejo svojo redno sodelovanje v državni zbornici. In proti listim obstrukcionistom ne stori vlada nič takega, kar bi jih spravilo ob premoč. Postopanje vlade radi dogodkov v Gradcu pač kaže nekaj enerzije, ali dozdeva se, da vlada vendar nima pravega poguma, v sedanjem razmere poseči tako, da bi se obrnilo splošno na bolje. Češki poslanec Dr. Foit je imenoval to postopanje od strani vlade znamenje v zboljšanja naših notranjih razmer.

Govorilo se je zadnji čas tudi o razpustu državnega zbora, ali do tega v jubilejnem letu najbrže ne pride, ker volilni boji vendar ne smejo razburjati duhov v jubilejnem letu: takega koraka vlada gotovo ne stori, ker posledice bi si morala djati na svoj rovas. In kakošen tudi bi bil novo izvoljeni državni zbor. V njem bi videli zopet vse tiste nemške nemirneže, izginili bi iz njih vrst le mirnejši življi, da bi dali prostora poslancem, kakršnih si želi današnji dan nemški narod, ki je ves poln obstrukcijskega duha.

In če bi se ustava spremenila tako, da bi se volili poslej državni poslanci v deželnih zborih, vsled česar bi vlada odredila prej V. kurijo za volitve v deželne zборе, iste razpustila, da se izvolijo novi in v teh potem poslanci v državni zbor, ne vemo, če bi bila ob taki sestavi državna zbornica sposobna za redno delo. Nemci ne odnehajo od svojih

zahtev, oni zahtevajo odločno nemščino kot državni jezik ter odpravo jezikovnih naredb. Nasproti temu pa se dvigajo zatirani slovanski narodi na površje, ki tudi ne odnehajo od svojih zahtev. V tej zagati med narodi pa tiči vlada ter si ne zna pomagati na nobeno stran. Naj bo državni zbor tak ali pa tak, dokler ne reši vlada jezikovnega vprašanja v zadovoljnost avstrijskih narodov, ne bo miru. To pa je težko. Naša ustava ima pač vse ono, kar imajo slične ustave v jednotnih državah, kjer ne živi toliko narodnostij, druga poleg druge, ali naša ustava nima nič takega, kar bi zadovoljevalo vse posamezne narode ter jih ob jednem vezalo v harmonično skupino. V tem smislu bi pač bilo treba popolniti ustavo in do sličnega popolnjenja pač mora priti, prej ali slej. Seveda, kdo pa je mislil prejšnje čase, da se dvignejo slovanske narodnosti iz spanja, da stopijo Slovani v Avstriji na dan ter da bodo zahtevali pravice za vse, kar so jim razni sistemi, ki so merili naravnost na raznarodjenje slovanskega življa, prizadeli zlega. Tisti sistemi so imeli nameu, potopiti Slovane v Nemstvu in Italijanstvu, ali varali so se; dosegli so baš nasprotno. In tako stoji danes vlada tu ter ne vé pola, ne naprej, ne nazaj. Stojimo pred krizo, katere pride gotovo, ali kakošna bode, tega se nihče ne ve. Pa že pride čas — in čas je najboljši zdravnik, kakor so trdili že stari Grki — ki ozdravi razmere tudi v Avstriji.

100-letnica rojstva Adama Mickiewicza.

Bratski narod poljski ima slavno preteklost za seboj; in veliko je število mož, ki so proslavili svoje ime za vse čase in katerih slava sega daleč čez meje poljske domovine. Toda tudi žalostnih pojavov, bridkih zgodovinskih spominov ima ta narod za seboj, — najžalostnejši pa je oni: trikratna delitev nekdanjega poljskega kraljestva. Vsi poskusi, da bi si narod poljski zopet priboril nekdanjo svobodo in mogočnost, so se ponesrečili. Zaman vsi rodoljubni kliči: „Jeszcze Polska nie zginela!“

Toda tudi v dobi po zadnji in končni razdelitvi poljskega kraljestva se je porodilo

temu narodu odlično število mož, ki so si pridobili svetovno slavo in nevenljivi, hvaležni spomin vsega naroda. Med temi duševnimi velikani pa stoji v ospredju, kakor zvezda juternica na tihem nebesnem svodu, Adam Mickiewicz, enako velik kot človek, kot goreč rodoljub in velik od Boga nadahnjeni — pesnik svetovne veljave in slave.

Ta veliki genij naroda poljskega je ugledal luč sveta 28. decembra 1798, na Litvi, v Zaosiu pri Novogradku. Letos je torej 100-letnica njegovega rojstva! In narod poljski se tudi hvaležno spominja na največičastnejše načine onega znamenitega dne, ko se mu je porodil pred 100 leti mož, katerega občuduje in s spoštovanjem imenuje ves omikani svet. Koderkoli bivajo Poljaki — v Avstriji, na Ruskem in na Nemščem — prirejajo v ta stoletni spomin bliščeče slavnosti, akademije, predavanja, odkrivajo spomeniko, izdajajo in širijo njegove spise v največjih izdajah med narod. Poljaki v Avstriji se gibljejo v tem pogledu najprosteje, na Ruskem in Nemškem pa bolj na tihem. 21. in 22. maja so imeli veličastne slavnosti v Lvovu, 28. t. m. pa odkrijejo v Krakovu spomenik, kateri postavi hvaležni narod svojemu največjemu pesniku. Na velikanske slavnosti, ki se prirejajo za to priliko, je pozvan tudi ostali — slovanski svet, da se v Krakovu ob stoletnem spominu na velikega Slovana obnové iskrene prisege slovanskega po-bratimstva, one plemenite in vzvišene vezl, ki prej ali slej morajo privedi čiharno Slovanstvo na pot moči, slave in — končne popolne zmage.....

Tudi „Soča“ je dobila posebno povabilo od „komiteta prasy dla uroczistości narodowej Adama Mickiewicza we Lwowie“ ter prijazen migljaj, naj bi ne izpustila izpred očí tega velepomembnega praznika bratskega naroda poljskega. Ali se „Soča“ udeleži odkritja spomenika velikemu Slovnanu Mickiewiczu po kakem odposlancu, danes še ne vemo; da pa ne bi pozabili, vredno spominjati se stoletnice rojstva tega največjega poljskega pesnika, in sicer tudi brez prijaznega vspodbudila bratov iz Lvova, to pa že moremo zadržati, kajti „Soča“ pazljivo izpolnjuje vslik velikega Čeha Kollárja:

pretvarjati, danes v žida, jutri v Rimljana. Ali zna nemara tudi jezik Atencev?“

„Govori ga tako čisto in gladko, da bi lahko nastopil na odru v tragediji Aishyloša.“

„Pomislil! Mladenec zna pozdravljati celo ženske v grškem jeziku — to je peta lastnost. Kaj še več? Omenil si neko tajnost, ki kakor megla obkoljuje onega čudovitega Arija. Pripoveduj nama takoj o njej.“

„Ha! ako le hočeta, pa naj bo. Evo, pravijo, ko je Arij, oče, odrinil na pohod proti grškim morskim roparjem, da ni imel zene, niti otrok; vrnil pa se je z nekim fantom, uprav istim, o katerem govorimo, ter ga posinovil takoj drugi dan.“

„Kako posinovil?“ zakliče Messala. „Na Baha! Čim dalje, tim bolj mi vzbujáš radovednost. Kje pa je dobil duumvir ta dragoceni plen? Kdo je bil ta fantin?“

„Na to ti more odgovoriti k večjemu on sam. Duumvir, ki je bil tačas še tribun, je izgubil v bitki galejo. Od vse posadke sta se rešila samo dva — on in ta mladenič. Plavala sta na jedni deski v narode neizogibni smrti, dokler ju ni zapazila posadka na rimski ladji ter ju potegnila na krov. Arij je imel na sebi opravo tribuna, oni pa obleko galejnika.“

„Galejnika! Ha! Torej je to galejnik!“ zakliče Messala ter vstane od mize.

— 45 —

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Poslov. Podravski.

(Dalje).

ČETRТА KNJIGA.

Mladenec urno izvleče svoje tablice.

„Trenutek se, moj Messala!“ zakliče Drus. „Ni sicer navada pretrgati igre z razgovorom, toda akoravno bi mi utegnila postati Fortuna radi tega nenaklonjena, moram te vendar nekaj vprašati. Povej mi, ali si že videl kedaj nekakega Kvinta Arija?“

„Duumvira?“

„Ne, njegovega sina.“

„Misliš sem, da je bil Arij brez otrok.“

„Da; za to pa imam v mislih njegovega posinovljenca. Evo, Kastor ni mogel biti bolj podoben Poluksu, nego si ti podoben onemu Ariju.“

„Res, res!“ zakličejo tovariši. „Njegove oči, njegovo lice!“

„Kaj še?“ se oglasi nekdo s preziranjem.

„Messala je Rimljan, Arij pa mora biti žid!“

„Prav imaš“, zakliče drugi. To je moči opaziti na prvi pogled.“

Vname se pričkanje. Messala, hoteč jih odvrniti, reče Drusu:

„Ni še prinesel vina. Da preženeva dolgi čas, povej mi nekoliko o tem mladenču. Radoveden sem zvedeti kaj o tem podobncu.“

„Ali je Rimljan, ali žid, to v tem slučaju ne šteje toliko; bodi dovolj, če rečem, da ta podobnost nima za te nič razzaljivega. Arij je žal, razumen in pogumen. Lahko bi bil postal ljubljeneec cesarjev, toda ponosno je odklonil to srečo. Kdo je on prav za prav — tega nihče ne ve. Dospel je med nas na tajnosten način, odslej pa se tudi skrbno izogiblje družbe — smatra se očividno za boljšega od nje — ha! nemara celo za slabšega. V gimnaziji in v bojni soli je bil neprekosljiv borilec. Plavooki orjaki iznad Rena in sarmaski bivoli so bili v njegovih rokali kakor šibko trsičeje. Ta mladenec ima v sebi dokaj bojnega duha, torej je tudi stopil v tabor Maksencija, ker se nadeja, da pride do boja s Partami. Pravijo, da se je celo vsedel z nami v jedno ladjo, toda v Raveni nam je izginil izpred očí. Samo toliko vem, da je dospel semkaj zdrav in cel, toda namesto nastaniti se v tej palači, je ukazal zanesti svoje zavoje v bližnji „hkan.“ Odslej je izginil nekje brez sledu.“

Messala je poslušal to pripovedovanje s početka samo iz uljudnosti, toda, čimdalje

je Drus pripovedoval, timbolj je naraščala njegova radovednost.

„Ali čuješ?“ reče, obrnivši se k blizu stoječemu mladenču Mirtilu, ki mu je bil tovariš pri vsakdanjih vajah na pozorišču.

„Ako ne bi slišal, ne bi bil tvoj prijatelj“, odvrne ta, močno razveseljen, da se hoče Messala z njim razgovarjati.

„Gotovo se spominjaš mladenča, ki te je sunil danes raz voz kakor vrečo plev.“

„Na Baha! tvojemu spominu pride na pomoč spahnenca roka, ki me spominja tega občutljivo.“

Pri teh besedah jo je pobožal z na pol veselim, z na pol oloznim licem.

„Zahvali torej usodo! Našel sem sovražnika. Pripoveduj nam še več“, reče Drus, „o tem, kaj je žid in Rimljan v jedni osebi. Na bogove!“ Ta primera more se roditi kaj lepšega od Centaura. Kako se on nosil moj Drus?“

„Po židovsko.“

„Čuji“ reče Messala, obrnivši se znovic k Mirtilusu. „On je mlad — to je jedno; ima obličje Rimljana — to je drugo; oblači se kakor Izraelec — to je tretje; zna se boriti z boritci, da, prometuje vozove, a to ne samo v cirku — to je četrto. Nu, Drus, kakšne lastnosti ima še? Mora gotovo znati več jezikov, ker drugače bi se ne mogel tako

Slavni slovenski narodov slavnik!
 Mi bomo torej poročili o velikih slavnikih
 v Krakovu...
 hoci smo svoje...
 in delovanjem...
 izvoljenih...
 jednega...
 vseh časov. To pa storimo o priliki v po-
 sebnih...
 Za danes in na tem mestu se ome-
 jujamo le na obvestilo slovenskemu narodu,
 kakosna vzvišena čustva prešinjajo letos
 bratski narod poljski in s kakó sijajnimi načini
 proslavlja 100-letni spomin rojstva velikega
 slovskega genija. Narod poljski pa bodi uverjen,
 da Slovenci — najmanjša vejica na mogočem
 slovanskem deblu, daleč tu na skrajni za-
 padni meji velikega slovanskega sveta — se
 homo v duhu veselili z njim, ki umé takó
 vredno, takó hvaležno, takó imponujoče sla-
 viti spomin na svojega največjega genija —
 slavnega Adama Mickiewicza. Slava
 njegovemu spominu! Duh njegov naj bdi nad
 tem doslej toli zapostavljanim Slovanstvom,
 spomin nanj pa naj ne druží v nepremagljivo
 trdnjavo, ob kateri se razbijejo v prazen nič
 vsi sovražni navalí! Slava slavilcem Adama
 Mickiewicza!

DOPISI.

Iz Šturij. — Tukaj se snuje hranil-
 nica z neomejeno zavezo, ali bolje, varče-
 valno društvo z imenom „Čebela“. Namen
 tej hranilnici je lep: priučevati mladino, da
 začne varčevati zgotaj, ker se morejo zraven
 večjih zneskov vlagati v to društvo v po-
 sebnem oddelku tudi 10-krajcarske vloge.
 Kdor hoče biti ud „Čebele“, plača jedno
 krono udnine. Posojila se bodo dajala le
 udom in sicer v malih zneskih na osobni
 kredit, oziroma na poročilo.
 Vpisarjih je dosedaj 64 udov, kateri so
 si izmed tega števila že izbrali vodstvo in
 odbor, ki ima nalogo, sestaviti pravila ter jih
 predložiti v potrjenje.
 Zelo je potrebna taka hranilnica, ker
 tukaj v Šturijah in v Ajdovščini je obilo de-
 lavcev in rokodelcev, ki si lahko na ta način
 kaj prihranijo, pa se jim v zadregi tudi more
 pomagati s primernim posojilom, od katerega
 pa ne bo treba plačevati oduševskih obrestij.
 Znan mi je slučaj, da je nekdo moral
 plačevati od 10 gld. posojila na meze po
 1 gld. obrestij; če bi bil plačeval celo leto,
 moral bi bil odsteti 12 gld. samo na obres-
 tih. Take in druge okoliščine so končno dale
 misliti delavcem, da so se pričeli organizo-
 vati ter delati na to, da si ustanovijo varče-
 valno društvo. To je prav nujna potreba
 pri nas in zato kličem „Čebela“: Živeja!

Delavec.

S Ponikev, 5. junija. — Znano je cenj.
 čitatelem „Soča“ in „Primorca“ iz dopisa s
 Ponikev, dné 8. aprila t. l., da je sklenilo
 naše občinsko starasinstvo v seji dne 5.
 aprila, da se zgradi nova cesta s Ponikev do
 vasice Bača ob Idriji. Rečeno je tudi bilo
 v omenjenem dopisu, da se dobi gotovo nekaj
 občanarjev, ki bodo nasprotno zgradbi te
 ceste, na kar so se tudi res nekateri precej tru-
 dili prepričati zgradbo te ceste, a v kljub
 vsemu trudu, ki so ga imeli, niso dosegli
 zaželjenega uspeha. Gradila se bo torej nova
 cesta s Ponikev, kar je tudi prav, da se

Bil je močno razburjen.

Toda uprav v tem hipu so služabniki
 prinesli zlahno sadje in vino v srebrnih vrših.

Na to prikazen se je obliče Rimljana
 takoj zjasnilo; pozabil je na zanimajoče ga
 pripovedovanje in, pokazavši na mizo, zakli-
 cal veselo:

„Ljudje iznad Tiberije! Ali bi ne mogli
 potakati našega poveljnika na veseli gostiji?
 Vabim vas na gostijo, Bahu na čast! Koga
 hočete izmeti za Amfitriona? Odgovorite,
 Rimljani!“

„Kdo naj bo drugi, nego on, ki gosti
 nas vse?“ se oglasi Drus.

Po vsej dvorani zadoni ime Messala.
 On poprime znovič besedo:

„Pripeljal sem semkaj s seboj — pravi
 — nekoliko prijateljev. Ti so se le ravnokar
 vstali od mize. Naj se torej naša gostija začne
 po stari navadi. Na katerega je sok vinske
 trte najočividnejše utisnil svoj pečat? Kateri
 je najbolj prevzel vinski sok? Poiščite
 ga in prinesite ga semkaj!“

„Tukaj je! Tukaj je!“ zakličejo, dvig-
 nivši s tal mladenča tako zale postave, da
 ga je bilo lahko mogoče imeti za boga pi-
 jancev; ni pa mogel držati več trsa v roki
 in venec bi mu bil brez dvomno padel raz
 glavo.

„Posadite ga na mizo!“ zapove Messala.
 Toda on ni mogel sedeti. Morali so ga
 držati. Sredi svečanega molčanja poprime
 Messala besedo.

zveze po pripravni cesti planeta z dolino. O
 cestah in poteh v naši občini bi se zelo
 marsikaj omeniti, a naj za danes izostane,
 kajti namenil sem si omeniti nekaj o naših
 novih zvonovih.

Prejšnji naši zvonovi so imeli lepe gla-
 sove in tudi precej glasni so bili, a bili so
 stari in izrabljeni, osobito srednji zvon je bil
 popolnoma izrabljen in baš se je bilo, da sedaj
 ali sedaj počí; zato smo bili primorani, na-
 praviti si nove zvonove. Ker je nam še gosp.
 vikar prigovarjal, da naj letos napravimo
 nove zvonove, in radovoljno vzel na se vse
 opravilo, kar je potrebno v tem oziru, t. j.,
 pogodbo z zvonarjem, pobiranje radodarnih
 doneskov za zvonove in drugo, smo si končno
 odločili ter si omissili tri nove zvonove, ka-
 tere je nam ulil ljubljanski zvonar Samassa.
 Zvonovi so izborni z izredno lepimi harmo-
 nično (e, gis, h) vbranimi glasovi in zato
 smo z njimi zadovoljni.

Domače in razne novice.

Imenovanje. — G. Fran Vidic,
 znani slovenski pisatelj, je imenovan uredni-
 kom slovenskega državnega zakonika. Tako
 je dobil to mesto mož, ki je kos svoji ne-
 lahki nalogi.

Osebnosti. — Predsednik tukajšnjega
 okrožnega sodišča, g. Karol vitez De facis,
 je imenovan dvornim svetnikom; istotako g.
 dr. Anton Tušar, predsednik okrožnega
 sodišča v Rovinju.

Predsednik deželnega sodišča v Trstu,
 g. Mihael Urbančič, je dobil od Njeg.
 Velicanstva viteški križ Leopoldovega reda;
 podpredsednik istega sodišča, gosp. Conte
 Dandini de Sylva je imenovan dvornim
 svetnikom.

Prizivno sodišče v Trstu je premestilo
 g. Frana Pittamiltza, c. kr. kancelista v
 Ajdovščini, od tam k tukajšnjemu okrožnemu
 sodišču.

Županija Bilje je pristopila „Solskemu
 domu“ z doneskom 120 gld., katere takoj
 izplača. Takó je sklenilo obč. starasinstvo v
 zadnji seji na predlog župana g. Matevža
 Sauniga. S tem se je vredno pridružila
 tudi ta občina slavilcem cesarjeve 50-letnice.
 — Slava!

Glavna zaloga tobaka v Kanalu je
 razpisana do 24. t. m. Zalagala bo 35 toba-
 karnov v okraju. Prošnje na finančno nad-
 zorstvo v Gorici.

Boj nepošteni konkurenci! — Opa-
 zujemo, da naši rojaki nimajo po ogromni
 večini niti pojma, kaj je nepoštena
 konkurenca in kakošni so lahko nasledki,
 ako jej ljudstvo pade v zanjke. Zategadel
 prosimo, naj vsak čitateelj pozorno prečita te
 vrstice in naj si jih zapise v srcé ter se po
 njih ravna!

Vsa trgovina in obrt v Gorici je bila do
 nedavna v laških rokah. Lahi so postavljali
 cene, kakoršne so hoteli, mi Slovenci
 smo morali plačevati. To so bili pač zlati časi
 za goriske Lahe.

Toda nič na svetu ni stalno, — stalna
 je edino le prememba. In takó je nastala
 polagoma znatna prememba tudi v trgovini
 in obrtnjariji pri nas v Gorici. Dobilí smo že
 znatno število trgovcev in obrtnikov, ki se
 čutijo Slovence; njih število se stalno
 množi!

Lahom pa ni ljubo, da v Gorici dobi-
 vajo tekmecev, ki so ostali zvesti svojemu
 rojstvu in so zavedni Slovenci. Zategadel bi
 radi ugonobili, upropastili vsakogar, ki jim ni
 ljub — in ako drugače ne gre, pa z ne-

„O Bahu!“ zakliče, „o največji izmed
 bogov, bodi nam naklonjen v tej noči! V
 mojem in v imenu mojih tovaršev žrtvujem
 ti ta venec... (pri teh besedah si ga sname
 z glave)... ter ga položim na tvoj oltar v
 svetišču Dafne!“

Priklonil se je ter si del venec znovič
 na glavo. Potem, stopivši k mizi, dvigne vre-
 čico s kostmi.

„Poglej, Drus“, reče, „pri oslu črnega
 Silena, tvoj denar je prišel k meni! To so
 dohodki! Sedaj pa kvisku čase! Naj živé:
 vino in ženske!“

Dvorana se je kar stresla od smeha in
 ploskanja; celo kipi Atlantida, — tako se je
 zdelo, — niso stali mirno.

XI.

Šotor v Palmovem gaju.

Šejk ni nikdar odrinil brez številnega
 spremstva, kakor se to spodobi knezu in
 očaku. V mestih so ga smatrali za bogataša
 in velikaša, in to po vsej pravici. On ni imel
 samo denarja, marveč tudi obilno služabni-
 kov, sužujev, velblodov, konj in vsakovrstnih
 čred, katere je vodil zmerom s seboj.

V sencí dreves, v Palmov. n gaju, je
 dal razpeti dolgo vrsto šotorov. Za lastno po-
 rabo je imel šejk tri: jednega za sebe, jed-
 nega za goste in jednega za svoje žene in
 njih služabnice; v ostalih so prebivali sužnji,
 ali sorojaki, ki so ob enem z njim zapustili
 pečeno puščavo — ljudje krepki in pogumni,

pošteno konkurencio, t. j.: oni hoté
 delati tudi par let v zgubo, da upropastijo
 slovenskega trgovca ali obrtnika, — in ko bi
 dosegli ta namen, potem bi bili zopet gos-
 spodje položaja, narekovali bi cene, kakoršne
 bi oni hoteli, — a ti neumni „ščavo“:
 plačaj! V kratkem času lahko zopet pri-
 dobé poprejšnjo zgubo.

Vzemimo par praktičnih vzgledov.
 Kolonijalni trg v Gorici je bil do
 lani vseskozi v rokah naših nasprotnikov.
 Kakoršne cene so nam postavljali, takó smo
 morali Slovenci plačevati. Ko je pa nastala
 od Slovencev nasproti postavljena tvrdka,
 so jej napovedali boj z — nepo-
 šteno konkurencio, t. j. začeli so dajati
 nekatere vrste blaga v zgubo. O jednom
 samem nasprotniku se govori, da ima še
 danes na razpolago 50.000 gld.
 za z gube le pri sladkorju, edino z
 namenom, da bi vabil k sebi Slovence in jih
 odvrčal od naše tvrdke, katere naj bi vsled
 tega propadla. Ako bi se to zgodilo, hej, to
 bi bili nasprotniki zopet gospodje, neomejeni
 gospodarji na kolonijalnem trgu. Potem bi
 ne dajali niti sladkorja več v zgubo, marveč
 bi cene nategnili — in mi zabiti Slo-
 venci bi v par letih zopet bogato
 povrnili Lahom vso prejšnjo
 zgubo... Takó računijo nasprotniki na
 kratkovidnost Slovencev, ki bi se dali spe-
 ljati na led. In takih Slovencev je veliko!
 Ali kaj se bomo temu čudili, saj je med
 njimi celó slovenskih malih trgovcev v Go-
 rici! —

Vzemimo drug vzgled iz resničnega tr-
 govskega življenja v Gorici!

Slovenci smo dolgo zdihovali, da nimamo
 svoje velike trgovine z železjem.
 „Soča“ je drezala, vabila, spodbujala, — in
 posrečilo se nam je, pridobiti za tako trgo-
 vino dva mlada moža, ki imata vso potrebno
 zmožnost, dovolj kapitala in sta jako agilna.
 Kupila sta staro trgovino Darbovo nasproti
 škoflje in stopila v najugodnejšo zvezo z veli-
 kimi tovarniki. Vsled mnogoboljših pogodb
 nego so bile dosedanje, in ker sta nastavila
 trgovino v največjem obsegu, sta trgovca
 znižala poprejšnje cene za 5—10%.
 — Laški trgovci so zamijavkali, čes: „oj
 nam, joj nam, kaj bo, mi smo končani, ako
 teh konkurentov ne — uničimo“. In daj
 po njih! Tudi oni so cene znižali, naravno!
 Ali čegava je ta zaslugá?! Gotovo edino le
 nove slovenske tvrdke! Njo kaže torej pod-
 pirati, ne pa dopustiti, da bi podlegla na-
 sprotni konkurenci!

Ali čujte še jedno! Kaj bi pa bi'o vsem
 laškim trgovcem, ako bi postavili v boj tudi
 20.000 gld., katere bi zgubili tekóm 2—3 let,
 da bi le med tem uničili slovensko trgovino
 z železjem? Cene bi znižali takó, da je zguba
 očitna! Lahí dobé denar v take ramene od
 — drugod! In kadar bi uničili slovensko
 tvrdiko, takrat, oh takrat bi se oddahnili,
 srcé bi jim veselja poskakovalo, kedar bi
 cene prav pošteno zopet nategnili,
 a ti neumni ščavo: plačaj in molči!
 Vsa prejšnja izguba bi bila v par letih po-
 ravnaná! In kdo jo poravná?! Edino le mi
 zabiti Slovenci, ki ne vidimo dalje nego od
 ust do nosa.

Toliko na znanje tistemu gospodu v
 okolici, ki si je dopustil opazko, da nova
 trgovina z — jem izkorišča geslo „Svoji k
 svojim!“ — Ako je kje kak Slovenec, ki
 morda visi pri Lahu s srcem in mošnjo, naj
 vsaj molči in naj se ne pere z — obreko-
 vanjem pošteno slovenske trgo-
 vine ter s tem nevednim ljudem opravičuje
 svoje izdajalsko početje. V oteh pametnih
 ljudij ga tako govorjenje ne opraviči. — To
 isto velja pa tudi za male slovenske trgovce,

v katerih rokah so bili konj, lok in tetivo
 ubogljivo orodje. Življenje v Palmovem gaju
 je bila zvesta slika patrijarhalnih običajev,
 podobno življenju pastirjev v starem Izraelu.
 Mnogo let je že preteklo od onega časa,
 ko je dospela semkaj karavana iz puščave.
 Takrat je šejk na obrežju jezera ustavil svo-
 jega konja.
 „Tukaj!“ zakliče, vtaknivši v zemljo
 pušico, „bo stal moj šotor. Vrata morajo biti
 obrnena proti jugu. Pod le temi drevesi
 bomo sedeli ter ogledovali v vodi zapada-
 joče solnce.“

Na to je stopil k jedni izmed palm,
 strlečih v nebo, jo objel in božal, kakor je
 bil navajen božati priljubljenega konja, ali
 otroka svoje ljubezni.
 Kdo, ako ne šejk, je imel pravico za-
 klicati karavani: „Stoj!“ ter zapovedati: „Tu
 naj stoji moj šotor?“

Izvekel je pušico iz zemlje in tam, kjer
 je tlačal, je bil zabiti prvi steber; na to so
 jih zabili še osem, po tri v jedno vrsto;
 potem so izvlekle ženske iz mavh belo platno.
 In kdo naj drugi to stori, ako ne žen-
 ske? Mar niso one strigle volne z belih
 ovac ter spredle to volno v tanke niti, iz
 teh nitek stikale tanko platno ter sešivale
 skupaj to platno, da je služilo za streho nad
 glavó vladarja puščave?

In kako veselo in urno so razpenjale
 ono platno od jednega stebra k drugemu ter
 privezale ga z motvozi, tekmujoče med seboj,

katerih špekulacija sega tako strašno daleč,
 da gledajo na 20—25 kr. pri kvintalu slad-
 korja... Več ne rečemo! Upamo, da smo
 govorili dovolj jasno! Vsak človek poreče:
 „Soča“ ima prav! Kratkovidnost in neumnost
 je najdražja reč na svetu!

Tombola „Slov. Zveze“ v Št. Petru
 je dovoljena, kakor smo že na kratko ome-
 nili zadnjič. Morebiti bo mogoče pripraviti
 vse za tombolo potrebno že do srede me-
 seca julija. 10. prih. meseca bo nedelja po
 sv. Cirilu in Metodu in najbrže se bo dala
 ta prilika porabiti za priredbo tombole.

Postopanje na magistratu s Slovenci.
 — Neka uboga ženica ima štiri otročice;
 jeden je zbolel — in zdravnik Morpurgo je
 dal spričalo, da bi dobila ženica zdravila iz
 ubožnega zaklada. Toda na magistratu so jo
 zapodili, čes: „imamo dovolj svojih!“ — Mi
 Slovenci pa redimo vse gorisko lahonstvo in
 ne mislimo na to, da „imamo dovolj svojih!“

Magistrat nadleguje tudi slovenske po-
 sestnike, kjer le more! Nekega slovenskega
 voznika bi bili kar ugonobili, da se ni znal
 upreti! Naložili so mu „iz zdravstvenih“
 ozirov, da mora spraviti konje iz svoje hiše
 proč in mu naložili globo 100 gld., a
 Dörflerove suradnarje ob Kornu ne vidi, da
 je vsa bližnja okolica Kornu okužena!

Deželni zdravstveni svet. — Dokler
 je bil v deželnem zboru rajni dr. Maurovich,
 je veljalo načelo, da tiče njemu mesto za-
 stopnika deželnega odbora v deželnem zdravst-
 venem svetu. Ko je pa Maurovich umrl, tedaj
 je deželni odbor prezl edinega svojega to-
 variša-zdravnika — ker ta je bil Slovenec!!!
 — in je sel iskat svojega zastopnika drugod;

nasel ga je v osebi dr. Fratičiča. Nje-
 gova doba je letos pošla in namestništvo je
 pozvalo deželni odbor, naj zopet izvoli za-
 stopnika. V zadnji seji je ta zopet izvolil —
 dr. Fratičiča, prežrši tudi zljaz edinega
 zdravnika-poslanca, ker je ta — Slovenec.
 In tako Slovenci, tudi zdaj nimamo v takó
 važni korporaciji niti enega zastopnika! Vsaj
 od strani dežele bi ga lahko imeli, saj Lahí
 imajo drugih dovolj! Ali sior no! Ščavi naj
 ostanejo doma v zapečku! — Pričakujemo
 od slovenskih deželnih odhornikov gg. dr.
 Abrama in dr. Tume, da primernim
 potom pojasnita, zakaj ni bilo mogoče niti
 letos voliti v deželni zdravstveni svet takó,
 kakor edino bi bilo dostojno deželnemu
 odboru in — ne žaljivo za Slovence! Takó
 pa smo doživeli nov — skandal v de-
 želni hiši, skandal, kateri si dobro zapomnimo!
 Ja, es ist viel Faules in Staate Dänemark!
 Kaj pravite na to Vi — g. dr. Abram?!

Poštna vest. — Od 1. t. m. naprej
 vozi pošta med Ločnikom in tukajšnjo po-
 stajo po dvakrat na dan, v jutro in zvečer,
 in ne več po enkrat, kakor doslej.

Iz Ločnika. — Kapelan Haidl je odšel
 in z njim odide na sv. Resnje Telo tudi slo-
 venska propoved s furlansko vred iz naše
 cerkve. Kakošni vzroki pač so napolili nad-
 škofijski ordinarijat, da je odpravil slovensko
 propoved? Če Furlani morda nečjeje poslušati
 besede božje, za to ne moremo mi nič, ali
 da se odpravi slovenska propoved ob jednom
 s furlansko, ko je faranov največ Slovencev,
 tega pač ne moremo umeti. Menda vendar
 ne bodo začeli poditi nas iz cerkva po vzoru
 iz Trsta? Kaj to, če so Furlani prejšnja leta
 bežali iz cerkve, kadar je začela slovenska
 propoved, to vendar ne more biti povod, da se
 ta odpravi! — Mogoče pa bomo čuli
 drugo leto propoved samo — v furlanščini!

„Heil-ovci“ v Gorici. — V nedeljo je
 priredila goriska podružnica „Schulverein-a“
 veselico v Panovcu in pri Dreherju. — Da

katera urneje, gibčnejše in krepkejše izvrši
 svoj posel, dokler ni strlel kvisku šotor, po-
 doben poprejšnjemu v puščavi.

Na to so sužnji jeli urejevati njegovo
 notranjost.

Na srednje stebre so pripeli zaveso, ki
 so delile šotor na dve polovici; jedna polo-
 vica, na desno, je bila odločena šejku, druga,
 na levo, pa za njegove konje. Okrog sred-
 njega stebra je viselo orožje, pušice, loki in
 ščiti; nad tem orožjem je visel liderimov
 meč iz gibčnega, skaljenega jekla, čegar držaj
 se je lesketal od dragega kamenja.

Na drugem stebri je bila obešena za-
 prega, kakoršne niso imeli niti cesarjevi
 konji; na tretjem pa obleka: hlače in tunike
 iz tanke, bele preje ter raznobarni robci za
 na glavo.

Ženske so med tem urejale ob stenah
 divane, brez katerih bi šejk ne bil to, kar je,
 kakor bi ne bil šejk brez bele brade, ki mu
 je, kakor Aronu, segala do prsij. Najpoprej
 so postavile lesene okvirje v podobi trikot-
 nika; na to so položile na nje mehke vajušnice
 ter jih pokrile z bronasto z zlatom pretkano
 prevleko, na njej so priredile ob stenah
 vzglavja iz škrlastega in turkusovega sukna
 in ko so se po tleh razprostirle mehko pre-
 progo, je bilo njih delo končano. Torej so
 stale, čakajoče, kaj jim poreče gospodar.

(Dalje pride).

bi priredila kako navadno veselico v korist zasebni nemski soli v Gorici, omejeno na nemško kolonijo (večinoma c. kr.!), tedaj bi nič ne rekli; — toda slavnost je bila vseskozi pangermansko „heilovska“, pod vtisi germanske razdajnosti v Avstriji. Došli so celo „Südmarkovci“ in razni drugi „heilovci“ iz Trsta in od drugod, med temi baje celo neizogibni c. kr. prof. Binder iz Ljubljane. Srečna njegova koža, da ga tu nikdo osebno ne pozna! — Mi svedčamo protestujemo proti enakim živajočim pangermanskim slavnostim v Gorici! Protestujemo, da so glavna podpora takim demonstracijam c. kr. uradniki, profesorji itd., ki so priromali v deželo, da tu jedó dobri beli kruhek! Ako nečete doživeti bridkih iznenadenj, ne izvajate na takó nesramen način. To na znanje tudi med najnim oblastim, katerih se tiče! Mi nismo priznavamo na Goriskem, pa je mir besedij! Tisti Nemci, ki živé tu, pa naj bodo veseli, ako morejo v miru jesti kruhek, kateri jemljejo domačim sinovom, in naj bodo zadovoljni, ako morejo nositi okoli zdravo kožo! Z ozirom na skrajno nesramno vedenje Nemcev v Gradcu in drugod ne zaslužijo obzirnosti, katere so doslej se deležni! Ako bo drugače, bodo sami krivi!

Odmerjenje davkov v Gorici. — Strašno deluje fiskus v Gorici! S komurkoli smo se govorili, vsakdo je letos obsojen na podvojeni davek, kar 100% več nego lani! Ako delajo povsod takó, tedaj dobí država ne 20 in 25, ampak vsaj 300 milijonov več dohodka!

Pridobinski davek bi bil moral biti nižji, v resnici pa plačujemo skoro vsi mnogo več od lani! — V interesu trgovskega in obrtnega stanu prosimo, naj bi nam naznanil vsakdo: koliko pridobnine je plačal lani in koliko mu je bilo odmerjene letos. Za vsako daljšo akcijo v tem oziru moramo imeti večje število neizpodbitnih izkazov!

Najhujše pa je pri osebni dohodarini! — „Komisija“ se kratko nikar ni ozirala na napovedi strank, ako so bile se takó natančne! — Poznamo slučaj, da je Slovenec prav pošteno napovedal nekaj nad 1600 gld. dohodka, od katerih bi plačal 22 gld. davka, — a „komisija“ mu je dohodek nategnila na 3913 gld. in mu odmerila 90 gld. davka. Poznamo mnogo slučajev, v katerih je komisija dodajala dohodkom kar po 2000 gld., po 1000 gld. pa jih je prav veliko. Odkod to?!

Ali najlepša je še ta! Odkod je našla „komisija“ v gorenjem slučaju onih 13 gld.?! — Nikjer! Potrebni so bili, da je prišla stranka v še višji razred plačevanja, t. j. radi teh 13 gld. mora plačati celih — 10 gld. več davka! — Takó je našla ta slavna „komisija“ pri nekem drugem gospodu le 5 gld. dohodka nad 3800 gld. — in radi tega petaka mora plačati 10 gld. več davka. — Zopet nam je znan slučaj, v katerem je našla 1810 gld. dohodkov, torej 10 gld. nad 19. davčnim razredom 1800 gld. — in radi tega desetaka mora plačati celih 7 gld. več davka.

Mi vidimo v takem ravnanju sistem za izsesavanje ljudstva. Takó se je namenoma postopalo! In proti temu protestujemo imenom izsesanega ljudstva z vso odločnostjo! — Prosimo podatkov za nadaljne korake! Vsakdo naj nam naznani, ako se mu je primeril podoben slučaj!!!

V kakošnem smislu vzgajajo „Legine“ šole svoje otroke, nam priča dejstvo, da so v nedeljo otroci „Legine“ šole v Ločniku metali kamenje v slovensko šolo. Kdove, kaj je tej nadobudni irredentovski mladini dalo povod h kamenjarju slovenske šole. Ali so učitelji tako izborni, da napeljujejo otroke k takim korakom, ali je pa to „podedovanjski greh“, ki tiči mladini v krvi, da že na vse zgodaj pokaže, da bo iz nje enkrat še kaj postalo po prislovičju „Früh übt sich, was Meister werden will“. Naj pa bo že tako ali tako, pristojni činitelji naj store vse potrebno, da se kaj takega ne pripeti več. Krepko na noge pa pokazati tem furlanskim divjakom moč eneržije, da ne bodo vedno toliko gresili na račun slovenske potrpežljivosti!

Izlet „Goriškega Sokola“ v Dol. Vrtojbo. — Lep dan je bil v nedeljo. Toliško časa je deževalo neprestano, toda v soboto se je bilo zvedrilo ter ostalo je lepo tudi celo nedeljo, prav kakor bi nebo samo hotelo, da se izvrši izlet „Goriškega Sokola“ v prijazno Dol. Vrtojbo ob najlepšem vremenu in uzornem redu. Svetli solnčni žarki s čistega neba so obevali hrbi in ravan, ko je odkorakal „Goriški Sokol“ ob 2. popoldne od mitnice proti St. Petru pod vodstvom podstaroste Poveraja skupno z odposlanci „Prvaškega Sokola“ z godbo na čelu. V St. Petru se je zbralo številno ljudstva, da vidi goriške Sokole.

In Dol. Vrtojba! Nakitena je bila z zastavami, slovenskimi in cesarskimi, kar je pričalo, da smatrajo Vrtojbenci ta dan za nekaj posebnega; bilo pa je tudi v resnici tako. Ob vходу v Vrtojbo so počakali vrli Vrtojbenci Sokole z zastavo. Po prijaznem nagovoru jim je odgovoril brat Smrtnik v primerljivih besedah, povdarjajoč, da so radi zleteli Sokoli v prijazno Vrtojbo, da tam nastopijo ter pokažejo svojo telovadbo, ter spominjajoč jih, da je potreba nam Slovencem, da se veestransko združimo v vsakem pogledu, ker v „edinosti je moč“. Na čelu z Vrtojbenci so potem Sokoli odkorakali skozi Vrtojbo in potem v Lasičev gostilno na prostorno dvo-

rišče. Počasi in počasi se je zbralo ljudstvo, v kočijah in omnibusih so dohajali gostje iz Gorice, čitalniški udje in druga gospoda, kasneje so došli tudi kolesarji in kolesarice, takó da je bilo kolčno, ko so se zbrali tudi domačini v obilnem številu k veselici, dvorišče polno. Nestrpno smo čakali nastop Sokolov. Tu bodi povedano, da je bil ta nastop prvi javni „Gor. Sokola“ v takem pomenu. Sicer so goriški Sokoli nastopili že v Solkanu v družbi s tržaškimi Sokolom; ali prvi lastni javni nastop „Gor. Sokola“ s takim vspehom se je vršil v nedeljo „Dol. Vrtojbi“. Goriški Sokol goji že dlje časa telovadbo, ali ob naših skromnih razmerah se je pravo življenje Sokola razvijalo le počasi, pa saj tudi drugače ni bilo mogoče! Kazalo se je med telovadci vedno nekaj dobre volje, spravitelj „Goriški Sokol“ do prave naloge, katero mora imeti vsako telovadno društvo, namreč vaditi svoje člane v telovadbi ter jih pripravljati do tega, da morejo tudi javno nastopiti. Vsako društvo, naj si bo tako ali tako, zadobi pravi vrednost še le takrat, kadar se more javnost izreči o istem pohvalno. Tudi „Goriški Sokol“ se je pripravljal na to, ali ni bilo človeka, ki bi bil dal življenja Sokolom v tem pogledu; slednjič se je to vendar zgodilo. Prišel je iz Ljubljane g. Smrtnik, vrli Sokol, ki se je korenito lotil lepe sokolske naloge, vaditi člane tukajšnjega sokolskega društva tako, da se morejo tudi javno pokazati. Našel je ugodno polje, našel je brate Sokole, pripravljene za to, brate, ki so bili deloma izveščani, katerim je pa nedostajalo še nekaj, da bi mogli javno nastopiti. Z vso eneržijo se je lotil brat Smrtnik te naloge, popravil je, kar je bilo nepravilnega, izveščal je, kolikor je bilo mogoče, svoje Sokole, v tem kratkem času in dosegel je lep uspeh. Videli smo v Dol. Vrtojbi v nedeljo nekaj, kar nas navdaja z veseljem, da smemo gledati smelo v prihodnost. Pri nas na Slovenskem ima vsako sokolsko društvo poleg svoje glavne naloge, telovaditi, tudi še drug pomen; ono širi s svojimi nastopi narodno zavest med našim ljudstvom na deželi. Mi, obmejni Slovenci, nismo sicer navajeni, da bi si „spogali“ kdove kake dolge govore, ali mirno delujemo za svojo narodno reč. Pri nas ni čuti pretiranosti, temveč poznamo le realno podlago vsakemu in tako tudi narodnem razvitku na vse strani. Zato znamo tudi prav soditi nastop „Gor. Sokola“ v Dol. Vrtojbi. Ta nastop je bil lep. Jeden in dvajset evrstih Sokolov je peljal voditelj, brat Smrtnik, na prostor, odmenjen za telovadbo. Videli smo krepke postave naših vrlih Sokolov, ki so izvrševali svoje naloge kaj spretno. Proste vaje ob godbi so se vršile pod vodstvo vadiatelja na občno zadovoljnost. Vaje na rogu in bradlji pa so nas kar iznenadile. Nikakor se nismo gledé na prejšnje razmere nadejali, da Sokoli ob svojem prvem nastopu kažejo toliko spretnosti v telovadbi. Skupine so pokazale, da goji telovadbo naš Sokol kaj spretno in baš iste nam pravijo, da homo videli Sokole v prihodnje nastopiti se v imponentnejšem številu in še z večjim uspehom. Proste vaje ob godbi je izvajalo 20 članov poleg vadiatelja, nadaljnjih pa poleg brata Smrtnika in brata Sajovicca kot vadiateljev po 16 članov. Za prvi tak nastop je to pa: lepo število.

Kar se tiče posebej telovadbe, žujte to: Telovadišče je bilo z žicami ograjeno ter okusno z narodnimi zastavami okrašeno, sredi velicega dvorišča Lasičeve gostilne. Ob zvokih sokolske koračnice je nastopilo 22 telovadcev k prostim vajam. Nastop k prostim vajam je bil precej lep in izveden brez najmanjše napake, le slabo korakanje je kršilo sicer lep utis. Proste vaje so se izvajale prav vzorno in videlo se je, da je trebalo dosti vežbanja za tako točno in elegantno izvajanje. Na drugo in bradlji nastopili ste 2 vrsti. Vaje so se izvajale dobro in gladko, osebito na drugo. Vaje na orodjih so zaključile 2 skupini na drugo in 2 na bradlji, izvajane od I. vrste. Brez dvoma je bila to najlepša točka telovadbenega razporeda. Tukaj se je opazilo posebno živahno telovadsko gibanje in točno izvajanje.

Vse točke telovadbenega razporeda so se vršile hitro druga za druga, tudi menjava se je izvajalo v lepem redu, tako da je bila javna telovadba končana že v 1 uri. Izmed telovadcev, kateri so želi pohvalo poleg bratov Smrtnika in Sajovicca, treba omeniti posebej tudi bratov Škapina in Vasičca, ki sta se odlikovala.

Videli smo, da se je tudi pristo ljudstvo zanimalo za telovadbo ter se čudilo izrednim vajam. Prosta zabava z godbo in umetni ognji na večer so uplivali kaj dobrovoljno na občinstvo, katero se je zabavalo prav živahno. Vrli Vrtojbenci z drugimi pevci so v skupno prepevali lepe slovenski pesmi in vmes je svirala prvaška godba.

Jasno je, da so bili Vrtojbenci veseli izleta „Gor. Sokola“, pa istotako so bili izletniki veseli, ker so se gibali zopet med zavrednim slovenskim narodom. Vrtojbenci smejo biti ponosni, da je tako lepo „Gor. Sokol“ nastopil baš pri njih prvokrat s takim vspehom, pa tudi vrli Vrtojbenci morajo biti Goričani hvaležni, ker vidi se, da so se posteno potrudili, storiti kar koli mogoče, da sprejmejo Sokole, kakor jim pristaja! Da končamo: bil je lep narodni praznik, in le želimo si še več takih!

Ob 9. uri so Sokoli odkorakali z godbo proti St. Petru, kjer so se poslovili od vrlih Prvačkovcev, katerim ostane ta dan gotovo v dobrem spominu.

V Kanal izleté goriški slov. dramatični in pevski diletantje prihodnjo nedeljo dne 12. t. m. ob 2. uri popoldne in priredé tam v veži župnišča, v ta namen blagovoljno odstopljeni, besedo ob 6. uri zvečer. — Spored: 1. Pozdrav. — 2. „Pjevajmo“ moski zbor, vg. A. Förster. — 3. „Moji rožiči“; četverošpev vgl. A. Nedved. — 4. „Narodne pesmi“ harmoniz. M. Hubad. — 5. „Zgubljeni raj“. Koseski, deklamacija. — 6. „Danica“ mešani zbor z bariton-solo, vgl. dr. Gust. Ipavec. — 7. „Za dom v bojni grom“ vgl. Sattner. — 8. „Oče so rekli, da le“. Veselejša v enem dejanju. — Po besedi prosta zabava na dvorišču „pri zlatem levu“. Vstopnina k besedi 20 kr. — sedež 10 kr.

Kdor se želi udeležiti izleta, naj se oglasi pri čitalničnem čuvaju. Zbirališče izletnikov na Goriškem; odhod točno ob 2. uri popoldne.

Društvo „Šolski dom“ (XIX.) izkaz od 28. maja do 5. junija.) Kot pokrovitelj oglašil se je gospod Kornelij Gorup, veletržec v Trstu.

Kot ustanovniki z doneskom 100 gld. oglasili so se: Slavno županstvo v Vrtojbi; sl. županstvo v Šmarinah; g. Andrej Konjedic, župan in veleposestnik v Plavah; g. Andrej Drašček, vpekovjen nadučitelj v Vrtojbi in ženska podružnica sv. Cirila in Metode v Prvačini.

Vplačali so:	gld.
Visokoronni gospod graf Alfred Coronini-Cronberg, drž. in dež. poslanec in graščak v Gorici, zopet G. Gorup Kornelij, veletržec v Trstu, izplačal pokrovit. G. Konjedic Andrej, župan in veleposestnik v Plavah, izplačal ustanovnino	1500—
Zenska podružnica sv. Cirila in Metode v Prvačini na račun ustanovnine 1. obrok	1000—
Gospodje iz Podgore po g. Edv. Primčicu	100—
Podporno in bralno društvo v G. na račun ustanovnine 2. obrok	25—
Po upravnistvu „Soče“ v št. 41 iz dne 24. maja izkazanih	3—
Po upravnistvu „Soče“ v št. 42 iz dne 27. maja izkazanih	25—
Občina Prvačina na račun ustanovnine	54-81
Rutar Simon, c. kr. profesor v Ljubljani, na račun ustanovnine 7. obrok	58-55
Gospa Rein v Vipavi podarila dohodek veselice v bivši vipavski čitalnici	10—
Semelič Ivan, posest. v Podragi Dr. Josip Kenda, zdrav. v Vipavi, na račun ustanovnine	10—
Po upravnistvu „Soče“, kakor v 44. št. izkazano	40—
Estetični klub pri Zajcu	59-10
Neki duhovnik iz naših gorá na račun ustanovnine 3. obrok	10—1/2
skupaj gld.	20—
Vsled prejšnjih izkazov	2.923-46 1/2
Do 5. junija torej došlo v gotov.	11.905-06
Odbor društva „Šolski dom“.	14.828-52 1/2

Za „Šolski dom“ — moski oddelek. Požrti zamorec: Na binkoštno nedeljo zrtvovali tolminko-meščanski pobratimi v Vugovi gostilni pri Sv. Luciji požrešnemu zamorecu te-le zneske:

Kot prvi obrok ustanovnine:	gld.
Sudac g. M. Primožič, vsled nezaslišanega izzivanja zvite Strele	20—
Istotako močno izzivani gospod Strelasam	10—
Dr. Triller, od samega veselja nad novima tovarišema, dodal	20—
Ignacij Kovacič iz Sv. Lucije kot prvi obrok ustanovnine	10—
Za vsebino črnega požeruha se je skupilo na „kantu“	15—
akoravno je imel v želodecu le 11 gld. Od omenjenega dneva do danes požrl še	3—
Skupaj torej svetolucijski zamorec požrl	78—
V gostilni „V Gradu“ v dol. Vrtojbi	8-11 1/2
V F. Urbančičevi gostilni v Kobaridu	5—
K temu dodala gospica K. Gruntar	—20
V Špacapanovi gost. pri Zvezdi gld.	4-73
V Ročinju	4-15
V Gorjančevi gost. (pri Atlemsu)	4—
V Princičevi gostilni pod sodnijo	2-64
V Lisjakovi gostilni pri „Rajhu“	2-40
V Glešičevi gostilni („Kikiriki“)	2-30
V Rejevi gostilni „pri Golču“	1-90
V Fonovi gostilni (v Semenški ulici)	—62
(Ta zamorec je zgubil jezik in radi tega ni mogel požirati.)	
Major pl. Ilijašević ker se ni mogel udeležiti sokolovega izleta	2—
V St. Petru pri izvrstni kapljici Žeže Agarín nabrali „Knajpovci“	1-06
Skupaj	117-11 1/2

Iz Medane nam poročajo dodatno na naše poročilo, da g. Zucchiatti je bil res soglasno izvoljen županom, ali s pogojem, da mora vseskozi slovenski uradovati. Vladin komisar g. Fabiani je sprejel ta pogoj tudi na znanje in obljubil od svoje strani, da glavarstvo se bo na ta pogoj oziralo. — Čast Bricom!

„Goriška ljudska posojilnica“ razpisuje mesto uradnika. Plača po dogovoru. Prošnje do dne 16. t. m. ravnateljstvu „Goriške ljudske posojilnice“.

Razgled po svetu.

Nemški liberalni veleposestniki so začeli ruvati proti ministru Bärnreitherju. Ako pridobe še druge veleposestnike, ki bi se izrekli proti razpravi o budgetnem provizoriju, potem sodijo, da bi moral Bärnreither odstopiti. To bi bila zopet zmaga obstrukcije, katera dela na to, da pripravi vse nemške stranke ob vsakršno zvezo z ministerstvom, da stojé skupno kakor jeden mož, nasprotujoči državnemu zboru v vsakem pogledu.

„Mejklci“ v državnem zboru, s katerimi se posebno odlikujejo poslanci iz obstrukcije tačas, kadar govori kak slovenski poslanec, se ne bodo sprejemali več v stenografski zapisnik. Ker so tisti ponajvečkrat kaj skandalozni, je predsednik državnega zbora dr. Fuchs uvedel gorenjo odredbo. Tako ne bomo mogli več priobčevati cvetov nemške omike.

Časniški kolek je dosedaj po največ oviral, da se časniki niso mogli razširjati tako, kakor zaslužijo, ker stal je pač toliko, da ni bilo mogoče izdajati po najnižjih cenah časnikov in vsled tega tudi ljudstvo, zlasti ubožnejši sloji, ni moglo segati po listih tako, kakor bi rado. Ta največja ovira razvitku časopisja pa so odpravili, najbrže že z novim letom. Posledica temu bo, da se časopisje razširi tudi med najrevnejše sloje človeške družbe ter da zanese omiko tudi v one kraje, ki so najslabši v tem oziru.

Nemci, ki tako radi trkajo na svojo liberalnost, niso hoteli, dasi so imeli že toliko svojih finančnih ministrov, odpraviti časnikega koleka. Čeh je moral priti za finančnega ministra, da ta starikarski davek odpravi.

V imenu splošne izobrazbe je treba pozdraviti to odpravo simpatično, a zraven pa tudi moramo dostaviti, da je bil pač že skrajni čas zato, ker, kadar odpade ta davek, ho imela časniški kolek v Evropi edino le še — Turčija.

Mestni zastop v Berlinu je dovolil „Schulvereinu“ letnih 1000 gld. podpore, ker je dunajski mestni zastop temu pomenčevalnemu društvu podporo v enakem znesku odredel. Pa vendar še trde Nemci, da nimajo zveze z „rajhom“.

Borzni davek. — V Nemčiji je znašal za lansko leto borzni davek 39 milijonov mark, t. j. okroglo 23 milijonov gld. Ko bi se v Avstriji uvedel tak davek, kateri bi židovski kapitaliste prav lahko plačevali, bi neslo to državi kakih 16 milijonov gld. na leto; za to pa bi ne bila sila obdačevati najbolj potrebne reči, kakor sladkor itd. Ali pri nas je židovstvo mogočen činitelj, ki zna izkoriščati v svoje dobro obstoječe razmere v vsakem pogledu.

Slovenci v Italiji. — V „Obzoru“ smo čitali, da so se beneški Slovenci obrnili do italijanske prestolonaslednice Jelene s posebno spomencio v slovenskem jeziku, da jih štiti, ker so zapuščeni v moralnem in gospodarskem pogledu ter jim ni dovoljeno posluževati se svojega jezika v cerkvi in v soli. — Mi o tem koraku nismo dobili nikakega obvestila.

Špansko-ameriška vojna. — Svojemu poslaniku v Parizu je dala španska vlada nalog, naj posreduje pri velevlastih, da se doseže časten mir z Zjedinjenimi državami.

2. t. m. so sporočili iz Havane v Madrid, da takrat, ko so Amerikanci začeli bombardovati Santjago de Cuba, španskega admirala Cervera ni bilo več tam, k. je odšel z brodovjem že prej iz pristanišča. Kje da je, se ne ve.

Vlada zjedinjenih držav je naložila admiralu Schleyu, da ima napasti špansko brodovje na visokem morju ter da ga ne sme prijeti tik Santjago de Cuba, ker bi je tam branile tudi baterije v Santjagu.

Ameriško brodovje je neki obnovilo napad na Santjago de Cuba, v istem času pa so po ameriških poročilih napadli ustaši mesto. Ustašev je baje nad 3000.

Španska poročila zadnjih dnij trdè, da admiral Cervera sploh nikdar ni bil v Santjagu de Cuba, temveč da je na potu v Manila, da napade tam ameriško brodovje.

Kakor je razvidno iz teh poročil, ne vemo prav za prav nič, kako stoji reč s špansko-ameriško vojno. Jedna poročila trde to, kar druga oporekajo in tako se ne more podati čitateljem prave slike in tudi ne približuje o tej vojni.

Zgodilo se najbrže dosedaj se ni nič takega, kar bi moglo kako odločilno uplivati na končni izid vojne.

Državni zbor Zjedinjenih držav je dovolil zopet 17 milijonov dolarjev; od te svote je določil 10 milijonov za mornarico. Finančni minister je o tej priliki izjavil, da narastejo vojni troški na 600 milijonov dolarjev, ako bi trajala vojna jedno leto.

Po drugih poročilih se pričakuje odločilna bitka vsekakor pri Santjagu de Cuba in sicer ima biti ista v kratkem času.

Končno se vendar potrjuje, da so Španci pri Santjagu dosegli resnično zmago. Jedna ameriška ladja se je potopila, dve sta močno poškodovani. Dne 3. t. m. je ameriško brodovje bombardovalo Santjago de Cuba pol-drugo uro.

Ko je ladja «Merimac» hotela priti v pristan, so Španci sprožili položeni torpedo, ki je razdril ves sprednji del ladje. Ta se je takoj pogreznila. V Santjagu vlada radi tega veselje.

Razgled po slovanskem svetu.

V Ijubljani so začeli 21. m. m. koptati temelj k zgradbi novega poslopja za državni višji gimnazij; stal bo za «Narodnim Domom». Poslopje bo gotovo do meseca novembra prihodnjega leta.

Razpuščenemu občinskemu svetu v Gradcu pošiljajo nemška mesta pisma, polna sočustvovanja o razpustu. To je znamenito. Občinski svet v Gradcu je bil razpuščen, ker je prav odkrito pokazal, da stoji na strani onih življenj, ki mislijo, da niso več Avstrijci, temveč podaniki velike Nemčije. Evo, sedaj prihajajo druga mesta za Gradcem, ki kažejo s svojim postopanjem jasno, da jim za Avstrijo ni mar. Nemški patrijotizem, na kateri so Nemci tako ponosni, kadar jim gre za lastne koristi, se je že zdavnaj razpršil v nič.

Mestna hranilnica v Radovljici na Kranjskem. — V mesecu maju 1898. je 173 strank vložilo gold. 41.075-34 1/2, 82 strank vzdignilo gl. 12.922-76 1/2, 25 strankam se je izplačalo posojil gl. 27.040; stanje vlog gold. 473.013-93 1/2, denarni promet gold. 145.960-52.

Zvezo nemških mest na Češkem so hoteli na binkoštni ponedeljek v Libercu ustanoviti na predlog drž. poslanca dr. Funkeja, ali vlada tega ne dovoli. Taka zveza bi bila naperjena naravnost proti Čehom in bi nemir le pospeševala; za to ne sme biti.

Smrtna kosa. — V Kninu v Dalmaciji je umrl Aleksander Katič, tamošnji župan in deželni poslanec. Mož je bil obče priljubljen in vrl zagovornik svojega naroda.

Srbski kralj Aleksander se pride baje, kakor čitamo v «Jedinstvu», v kratkem zdraviti v Opatijo.

Književnost.

Rusko-slovenski slovar s slovnico, ki je izšel v naši tiskarni (cena vezanemu gl. 1-80) so pohvalno in nekateri kar navdušeno omenili že razni hrvaški, češki in srbski listi, med temi celo sarajevska «Nada». Slovenska leposlovna lista pa do danes še nista našla toliko prostora, da bi ga omenila in vsaj naznanila, da je izšel. Pa naj ima založnik veselje za zalaganje takó dragih del. Sploh opazamo, da razni slovenski listi le neradi naznanjajo knjige, ki izidejo v naši zalogi. Neki slovenski list je n. pr. naznanil «Učiteljski koledar» za leto 1897. jedno celo leto pozneje. To nam je naredil veliko uslugo! — Ni čuda, ako se knjige takó siabo prodajajo! Zdjaj jih imamo v zalogi še za 10.000 gl. — narod pa nima kaj čitati!

„Na razstanku“. — Spisali osmošolci. — Pod tem naslovom izide koncem julija v zalogi naše tiskarne do 20 tiskanih pol obsežna knjiga, katero so spisali nadepolni mladi pisatelji in pesniki — letošnji osmošolci raznih gimnazij. Knjiga bo prav zanimiva. Od treh osmošolcev bodo pesmi, od dveh pripovedno berilo, od jednega pa kaj srečna razprava o ruskem realizmu. — Toliko za danes!

„Hrvatske narodne pjesme“ so ravnokar došle. Naročniki jih dobé pri poverjeniku „Matice hrvatske“ v osrednjem semenišču.

Dunajska borza

6. junija 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gl.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		85	
Avstrijska zlata renta	101		50	
Avstrijska kronska renta 4%	121		60	
Ogerska zlata renta 4%	121		25	
Ogerska kronska renta 4%	99		11	
Avstro-ogerske bančne delnice	911		—	
Kreditne delnice	358		10	
London vista	120		25	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		85	
20 mark	11		77	
20 frankov	9		54	
Italijanske lire	44		37 1/2	
C. kr. cekini	5		63	

Živinorejci pozor!

V Lokaveu pri gosp. Josipu Vidmarju dne 19. junija ob 9. uri zjutraj se odda v najem za eno ali več let košnja velike senožeti „Kosi“ v katastr. občini Lokavec. Sena daje senožit tež 200 centov. Kdor hoče kaj več zvedeti o tem, naj se obrne ustmeno ali pismeno do podpisana.

Andrej Lastič
v Gorici, ulica sv. Petra 5.

Teodor Slabanja

srebrar

v Gorici, ulica Morelli 12

priloga velečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje cerkvene posode in orodja. Staro blago popravi, pozlati in posrebrni v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi. — Pošilja vsako blago poštine prosto!

Št. 1088.
O. š. sv.

Razpis natečaja.

V tem šolskem okraju se razpisujejo sledeče službe:

1. Nadučitelja - voditelja štirirazrednice v Sežani.

2. Učitelja-voditelja jednorazrednice na Vatovljah.

3. Učiteljice na dvorazrednicah v Gorojanskem, Kostanjevici in Zgoniku.

Navedene službe so III. plačne vrste, dohodki teh so določeni v deželnih postavah 10. marca 1870. in 15. oktobra 1896.

Prošnje s postavnimi svedočbami in sicer glede prisilcev iz drugih okrajev potom c. kr. okrajnih šolskih oblastnij je vlagati v dobi šestih tednov pri podpisnem.

C. kr. okrajni šolski svet
Sežana, 31. maja 1898.

Predsednik:

Dr. Laharnar.

Čast mi je javiti, da sem s svojim družbenikom-domačinom

otvoril tovarno sodine vode

(šifonov in pokalic)

na Goriščeku št. 2. pri Vaňeku.

Nadejam se, da bode naše sl. občinstvo podpiralo započeto domačo obrtnijo in to tem raje, ker bode postrežba točna, pijska izborna po navadni ceni.

Odlinim štovanjem
udani

Josip Hrovatin,
tovarnar.

104 10-17

Trgovina z jedilnim blagom

G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu št. 2

priloga to-le blago:

Stadkor — kavo — riž — maas — poper — sveče — olje — škrob — ječmen — kavino primeso — moko — gris — drobne in debele otrobe — turšico — zeb — sol — moko za pitanje — kis — žveple — veme — bakreni vitrijol itd. 2 20-26

Zaloga pristnega dalmatinskega zganja na čebete ter pristnega črnega in belega vina.

Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda v Gorici prodaja pristno brisko rebulo.

Samo 50 kr. za 4 žrebanja. Zadnji mesec!

Glavni dobitek 100.000 Kron in 4 krat 25.000 Kron gotov. z 20% odbitka

Jubilajno razstavne srečke po 50 kr. I. žrebanje: 25. junija, II. 6. avgusta, III. 15. septembra, IV. 22. oktobra 1898.

Srečke po 50 kr. prilogačajo G. Gentili, A. V. Jona, Michlstädter & G.

Dobroznana gostilna ANTONA VODOPIVCA pri Petelinu v Trstu v ulici Ghega št. 7.

je v bližini južnega kolodvora jedina narodna gostilna s prenočišči, katera toči pristna bela in črna vina iz Vipavske doline. Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

Špedicijska poslovница Gašpar Hvalič v Gorici 30 51-18 v ulici Morelli 12 se toplo priporoča Slovincem v Gorici in z dežele.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka E. Riessner, v Nunski ulici 3, (nasproti nunski cerkvi) priloga preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Prilogačajo slav. občinstvu tudi svojo (S. el.) tiskarno šk na perilo. (P. el.)

Anton Pečenko Vrtna ulica 8 41 52 21 GORICA — Via Giardino 8 prilogača pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov. Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce. Cene zmerno. Post. zbirba poštova.

Pekovski mojster JAKOB GERBEC v Gorici ulica sv. Antona št. 6. PRILOGA raznovrstno navadno in najfinije pečivo. kolače za birmance itd., katero razprodaja po starih cenah. 11 52 19 Zaloga vsakovrstne moke.

Anton Potatzky v Gorici. Na sredi Raščelja 7. TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO. Najceneje kupovališče nürnbergskega iz drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij. POTREBŠČINE za pisarnice, kadilce in popotnike. Najboljše šivanke za šivalne stroje. POTREBŠČINE za krojače in čevljarje. Svetinjice. — Rožni veni. — Mašne knjižice. Hišna obuvala za vse letne čase. Posebnost: Semena za zelenjave, trave in detelje. Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-15

Krojaški mojster FRANC ČUFER v Gorici v ulici sv. Antona št. 1, izdeluje VSAKOVRSNE OBLEKE za moške po meri, bodisi fine ali priproste. 10 52-20 Prilogačajo se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa učencem ljudskih in srednjih šol za obila naročila.

Ed. Pavlin v Gorici v Nunskih ulicah št. 10 nasproti gostilne „Belega zajca“. Usoja si prilogačati preč. duhovščini in slavn. občinstvu svojo veliko zalogo nagrobnih vencev vsake vrste, kakor tudi biserne; rož za cerkev, palm, cvetkov za nove maše in poroke, voščene sveče, križne, čevlje, nogovnice, rakev (truge) vsake velikosti, zlatih šk i. t. d. Vae po nizkih cenah!!!

Josip Skert pekovski mojster Za vojašnico št. 5 (via Caserma) v Gorici prilogača p. n. občinstvu svojo pekarno, v kateri izdeluje vsakovrstno navadno in najfinije pečivo.

Goriško pivo! (na Goriščeku II). Podpisani prilogačamo svojim p. n. odjemalcem svojo posebno dobro uležano izvozno, mareno in uležano pivo najboljši kakovosti, dobiva se v sodkih po 1/2, 1/4, 1/8 in 1/16 l. kakor tudi v posebnih steklenicah. Zgodno naznanjam, da sem v minolem letu svojo pivovarno znatno zboljšal in da sem rabil za varjenje dobrega piva le najboljšo blago: Zateči lumel in lumaški ječmen. 6 26-10 Prošč. p. n. odjemalce, da se z zaupanjem obratujejo name in si obilno naročajo zagotovljam, najtočnejšo postrežbo. Z najodličnejšim spoštovanjem Gustav Scholz, pivovarski mojster. Fr. Wanek, pivovar.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za komisijonalno in špedicijsko poslovanje. Naročila in sicer mala v pošiljatelj po 5 kg, po pošti in od 30 kg naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in ceno. Razpošiljam bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe I. dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridelkov, s prijemanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval do njih prodajo na korist lastnika. Trgoval bom tudi z vinom na debelo. Sprejem zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — tvrdk in polagam za to kavejto. Nadejaje se, da se me sorojaki domišlijo, ostajam odličnim spoštovanjem udani Ernest Pegau, 116 (el.) v ulici S. Francesco št. 6.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjjo Na lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav JOS. VINDYŠ - A, v Pragi na Smihovu (Prah-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816. se prilogača k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavi. V ta dokaz je na razpolago mnogo pripotočnic očih sprical domačih in inozemskih. Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerno, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in možnosti. Navadne priprave so vedno v zalogi. Ceniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštine prosto. 80, 52-7 Poprave izvršuje po najnižjih cenah.